

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **PaeDr. G. D.**, bývajúcej v Z., proti žalovanému **Mesto P.**, so sídlom v P., **o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou a o zaplatenie náhrady mzdy s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Poprad, pod sp. zn. 10 C 249/2003, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. novembra 2008, sp. zn. 8 Co 16/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Poprad rozsudkom z 26. novembra 2007, č.k. 10 C 249/2003-382 žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobkyňi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 10 434 Sk na účet právnej zástupkyne žalovaného JUDr. A. D. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že ku skutku, ktorým žalobkyňa podľa žalovaného hrubo porušila pracovnú disciplínu došlo dňa 22.10.2003. O tom, že žalobkyňa žiaka L. G. z triedy vyhodila a svoju triedu zamkla, aby sa nedostal tento žiak späť do triedy, svedčia výpovede štatutárneho zástupcu žalovaného PaeDr. P. P. a svedkyne Mgr. V. Z., ktorí boli na kontrole v triede, kde vyučovala žalobkyňa. Skutočnosť, že trieda bola zamknutá potvrdila svojou výpoveďou aj svedkyňa Mgr. Z. K. a taktiež J. B., ktoré zhodne uviedli, že dňa 22.10.2003 videli ako riaditeľ školy spolu so zástupkyňou klopali na triedu X., kde vyučovala žalobkyňa a dvere sa nedali otvoriť, pretože boli zamknuté. Žalovaný toho istého dňa spísal o tomto porušení pracovnej disciplíny záznam a dňa 28.10.2003 prerokoval toto porušenie pracovnej disciplíny s výborom odborovej organizácie, pôsobiacej u žalovaného. Výpoveď bola žalobkyňi

žalovaným doručená na pracovisku dňa 29.10.2003 do vlastných rúk. Za výpovedný dôvod označil žalovaný hrubé porušenie pracovnej disciplíny žalobkyňou a v podanej výpovedi špecifikoval skutok, ktorý mal toto porušenie založiť. Súd uzavrel, že konanie žalobkyne zo dňa 22.10.2003, ktoré viedlo k podaniu výpovede, považuje za zavinené porušenie pracovnej disciplíny a pracovných povinností pedagogického zamestnanca. Konaním žalobkyne došlo jednak k ohrozeniu bezpečnosti a zdravia jej žiaka a vzhľadom na okolnosti prípadu, že sa jednalo o žiaka s mentálnym postihnutím a na vek tohto žiaka, čo predstavuje zvýšené riziko prípadného úrazu alebo poškodenia jeho zdravia v prípade ponechania bez dozoru, pre jeho ťažko predvídateľné správanie, považoval súd prvého stupňa toto konanie žalobkyne za hrubé porušenie pracovných povinností, zakladajúce dôvod výpovede podľa § 63 ods. 1 písm. e/ Zákonníka práce. S poukazom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalovaný pri skončení pracovného pomeru so žalobkyňou postupoval v súlade s vtedy platnými ustanoveniami Zákonníka práce a preto žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou a na priznanie náhrady mzdy ako neodôvodnenú zamietol. Pokiaľ žalobkyňa navrhovala na pojednávaní súdu vykonanie ďalších dôkazov, a to predloženie ďalších písomností a výsluchy ďalších svedkov, tieto dôkazy súd nevykonal z dôvodu, že vôbec nesúviseli s prejednávanou vecou, neviedli k objasneniu skutočností rozhodných pre skutkové a právne posúdenie prejednáwanej veci a vykonané dokazovanie plne postačovalo súdu prvého stupňa na zistenie skutkového stavu a na rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 10. novembra 2008, sp. zn. 8 Co 16/2008 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 O.s.p.) ako vecne správny. Žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 6 726 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk alebo na účet advokátky JUDr. A. D.. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne definoval aj ustanovenia, z ktorých vyplývajú právne normy, ktoré sa vzťahujú na predmet konania. V celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Odvolacie námietky žalobkyne považoval za neopodstatnené. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvého stupňa urobil celoplošné hodnotenie dôkazov, ktoré vykonal a konštatoval, že toto hodnotenie je v súlade s obsahom spisu a neodporuje pravidlám formálnej logiky. V tvrdeniach žalobkyne sú obsiahnuté skutočnosti, ktoré mali privodiť spochybnenie kľúčových dôkazov. Keďže žalobkyňa v odvolaní neuviedla, ktoré konkrétne listinné dôkazy, predloženie ktorých navrhovala a ktoré pre rozhodnutie vo veci mali mať podstatný význam

súd nevykonával, nebolo možné zo strany odvolacieho súdu k tejto námietke zaujať stanovisko. Čo sa týka návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania, smerujúceho k spochybneniu tvrdenia svedkov o tom, že dňa 22.10.2003 bola v triede zamknutá, odvolací súd poukázal na závery súdu prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia, že tento dôkaz by nevedol k objasneniu skutočností rozhodných pre skutkové posúdenie prejednávanej veci. Ak súd uveril tvrdeniam svedkov, že dvere triedy otvorila žalobkyňa sama po odomknutí dverí kľúčom, nemožno takémuto záveru súdu nič vyčítať. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Nesúhlasila s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove, ani s rozhodnutím Okresného súdu Poprad. Namietala, že súd prvého stupňa nevykonával všetky ňou navrhnuté dôkazy. Navrhla, aby súd predvolal svedkov a uložil žalovanému predložiť všetky dôkazy tak, ako ich navrhla do zápisnice súdu o pojednávaní dňa 26.11.2007 (na stranách 7-9) na Okresnom súde Poprad, ďalej, aby vyžiadal všetky doklady o skončení pracovného pomeru s učiteľmi za obdobie rokov 1999-2007, ktoré sa nachádzajú u zamestnávateľa II. základná škola na ulici F. v P.. Poukázala na to, že táto škola bola nakoniec zrušená, ale učitelia, ktorí po „čistke“ zostali, boli rozmiestnení na iné školy v P.. Zotrvávala na svojom tvrdení, že dňa 22.10.2003 nebola trieda zvnútra uzamknutá. Dvere boli zaseknuté, lebo L. G., žiak X. triedy do nich kopal. Keby boli súčasťou triedy toalety a umyváreň, tak ako to má byť v špeciálnej triede, tak by sa to nebolo stalo. Podotkla, že ani jeden svedok nepovedal, že ju videl zamknúť dvere v triede. Nerobila sa expertíza dverí, ktorá by dokázala, že dvere boli zaseknuté. Rómsky žiak L. G. bol psychiatrický pacient a mal byť neustále pod vplyvom psychiatrických liekov. Lenže nebol, pretože jeho matka nemala peniaze. Bolo ich asi 15 detí v rodine. Mal byť umiestnený v Diagnostickom ústave v K. Žiak nevedel pracovať a žiť v kolektíve od prípravného ročníka. Jej žiakom bol až vo štvrtom roku jeho školskej dochádzky. Poukázala ďalej na to, že až po doručení rozsudku súdu prvého stupňa sa dozvedela, že predmetom konania okrem výpovedného dôvodu tu boli i vykonštruované porušenia pracovnej disciplíny, ktorých sa mala dopustiť dňa 3.10.2003 a 15.10.2003. Súd ich uznal za pravdivé a konštatoval, že sa dopustila porušenia pracovnej disciplíny a to bez toho, aby si vyžiadal a preštudoval listinné dôkazy, ktoré žiadala predložiť, tvrdiac, že neuniesla dôkazné bremeno. Žiadala, aby súd vyžiadal všetky ňou navrhnuté dôkazy a vykonal rekonštrukciu prípadu a ohliadku triedy.

Keďže podanie žalobkyne nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti (§ 241 ods. 1 O.s.p., okresný súd ju uznesením z 2. januára 2010, č.k. 10 C 249/2003-444 vyzval, aby svoje dovolanie doplnila tak, že uvedie, v akom rozsahu dovolanie podáva, uvedie dôvody, na základe ktorých napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, čoho sa dovolaním domáha, t.j. ako navrhuje v dovolacom konaní rozhodnúť a predloží súdu plnomocenstvo, udelené ňou právnenému zástupcovi na zastupovanie v dovolacom konaní. Doplnené podanie nech doručí súdu v lehote 10 dní v štyroch vyhotoveniach. Následne po vrátení veci dovolacím súdom ju okresný súd uznesením zo 16. apríla 2010 č.k. 10 C 249/2003-468 opätovne vyzval na odstránenie väd dovolacieho konania s tým, že ju navyše poučil o možnosti požiadať súd o ustanovenie zástupcu z radov advokátov podľa § 30 O.s.p. Žalobkyňa svojej dovolanie v naznačenom smere nedoplnila, nepredložila súdu písomné plnomocenstvo preukazujúce zastúpenie advokátom v dovolacom konaní a ani nepožiadala súd o jeho ustanovenie podľa § 30 O.s.p. Na výzvu súdu, ktorú prevzala dňa 23.4.2010 reagovala iba tým, že zaslala súdu ďalšie vyhotovenia svojho dovolania.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 2 O.s.p. ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možné odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Ustanovenie § 241 ods. 1 druhá veta O.s.p. vyžadujúce, aby dovolateľ, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná, bol zastúpený advokátom, je ustanovením kogentnej povahy, ktoré nepripúšťa výnimky. To znamená, že ak podmienka povinného zastúpenia dovolateľa kvalifikovaným zástupcom nie je splnená a tento nedostatok dovolateľ neodstráni ani dodatočne na výzvu súdu alebo súd mu neustanoví zástupcu podľa § 30 O.s.p., nemožno o dovolaní konať.

Pri podaní dovolania žalobkyňa, ktorá nemá právnické vzdelanie, nebola zastúpená kvalifikovaným zástupcom. Žalobkyňa nedostatok svojho zastúpenia, napriek výzvam na jeho odstránenie, v ktorých bola poučená o následkoch ich neuposlúchnutia, neodstránila a ani nepožiadala o ustanovenie zástupcu v zmysle § 30 O.s.p.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prihliadnuť (§ 243c O.s.p.) na ustanovenie § 104 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie sa zastaví. Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia, preto dovolací súd konanie o dovolaní žalovanej zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. júla 2010

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Adriána Borovská